

Kære forældre

I vuggestuealderen kan der i perioder opstå situationer, hvor børn bider hinanden. Det er en del af børns tidlige udvikling og en måde, hvorpå de kan reagere i samspil med andre, før de har et fuldt udviklet sprog. Selvom det er almindeligt, kan bidning opleves som både bekymrende og svært – for både børn og forældre. Med denne bidningspolitik ønsker vi at beskrive vores forståelse af fænomenet samt vores pædagogiske tilgang og praksis, så der er fælles viden og tryghed omkring, hvordan vi støtter børnene bedst muligt i denne fase.

Det er helt naturligt at blive urolig, når ens barn kommer til skade, og vi er oprigtigt kede af, at børnene har oplevet dette. Vær trygge ved, at vi tager situationen alvorligt og arbejder aktivt på at støtte alle de børn, der er involveret. Vi vil gerne sikre os at alle børn har et trygt og sikkert miljø – og det samme gør forældrene. Med dette for øje vil vi gerne give jer en gennemsigtig forklaring på, hvordan vi ser sådanne episoder, og hvad vi gør for at håndtere dem.

I dette skiv vil vi forklare:

1. Hvorfor børn bider?
2. Hvad vi gør for at forebygge og håndtere det?
3. Hvorfor vi ikke kan oplyse, hvem der bed jeres barn?
4. Hvad kan i som forældre gøre?

Hvorfor børn bider?

At bide er ikke et tegn på, at et barn er ondt eller bevidst prøver at skade andre. Det er en form for kommunikation – ofte brugt, når et barn er overvældet, frustreret eller ikke kan udtrykke sig med ord. Følelser som vrede eller irritation er helt naturlige, især i denne alder, og vi støtter børnene i at lære at udtrykke disse følelser på en tryk og socialt acceptabel måde. At bide er ikke ualmindeligt i denne læringsproces.

Nogle almindelige årsager til, at småbørn bider:

- **Frustration**– f.eks. når noget bliver taget fra dem, eller de ikke kan gøre sig forståelige
- **Overstimulering eller stress**– f.eks. mange indtryk, støj eller tæt fysisk kontakt
- **Afmagt**– især hvis de føler sig trængt og ikke kan forsvare sig med ord
- **Sensoriske behov**– f.eks. ubehag ved tandfrembrud
- **Opmærksomhedssøgende adfærd**– nogle børn forsøger at skabe kontakt gennem fysisk intensitet
- **Nysgerrighed**– ganske enkelt at udforske: “hvad sker der, hvis...”

Selvom det ikke er ualmindeligt, at børn bider i denne udviklingsfase, afviser vi det ikke som “bare en fase”. Vores opgave er at mindske skaden og hjælpe børnene med at lære bedre strategier.

Hvad vi gør for at forebygge og håndtere det?

Vi arbejder på flere niveauer for at støtte både det barn, der bider, og de børn, der bliver bidt:

1. Vi skaber trygge og stabile rammer

Vi bruger tydelige rutiner og tilrettelægger dagen ud fra børnenes følelsesmæssige udgangspunkt, så vi kan tilpasse strukturen til deres behov. Et barn, der virker overbelastet, kan have brug for en rolig pause. Et barn, der har det svært socialt, kan have brug for mere voksenstøtte i samspil med andre.

2. Vi støtter sprogudvikling og følelsesregulering

Vi hjælper børnene med at sætte ord på deres følelser og oplevelser – også før de selv taler flydende. Vi bruger korte sætninger, visuelle hjælpemidler og spejling for at hjælpe dem med at genkende og regulere deres følelser.

3. Vi er opmærksomme på mønstre

Vi observerer nøje: Er der situationer, der udløser bid? Bestemte tidspunkter på dagen? Særlige grupperinger? Derefter tilpasser vi indsatsen.

4. Vi sætter faste, men rolige grænser

Vi griber ind med det samme og på en rolig måde, når et bid sker. Vi trøster det barn, der er blevet bidt, og vender os tydeligt og respektfuldt mod det barn, der bed:

fx: *“Du bed X. Det gør ondt. Næste gang kan du sige STOP i stedet.”*

Vi skammer eller straffer aldrig – målet er forståelse, ikke frygt.

Hvorfor vi ikke kan dele, hvem der bed jeres barn?

Vi deler ikke identiteten på det barn, der har bidt – og heller ikke hvilke konkrete tiltag der bliver gjort med det barn eller dets familie. Det handler ikke om hemmelighedskræmmeri, men om tillid, tryghed og professionalisme.

Prøv at forestille jer at stå på den anden side – som forældre til et barn, der ubevidst har gjort noget, der gjorde ondt på andre, og som nu bliver omtalt af andre i garderoben eller på legepladsen. Vi er dybt engagerede i at beskytte alle børns og familiers integritet. Ingen forælder skal stilles til regnskab eller mødes med spørgsmål fra andre.

Det, I har brug for – og som vi er forpligtede til – er at vide, at vi som professionelle aktivt håndterer situationen og gør alt, vi kan, for at forhindre yderligere episoder.

Hvad kan I som forældre gøre?

Vi opfordrer til at I derhjemme snakker med jeres børn om det at bide. Hvis I oplever det derhjemme skal I give udtryk for at det gør ondt når man bliver bidt. Dette skal selvfølgelig ske så det er alderssvarende med jeres barn. Altså en vurdering af alder, sprog, kognitivt niveau, i forhold til, hvor mange ord vi som voksne kan sætte ord på eller skal være mere visuelle omkring og bruge vores mimik og kropssprog til at guide.

Ligesom vi gør her er det altid godt at fortælle barnet, hvad de kan gøre i stedet for at bide samtidig med at vise det med kroppen.

Hjælp barnet ved at sige, hvad der skete: “Du blev vred og bed, men vi bider ikke. Vi kan sige stop i stedet.”

Derudover skal det anerkendes og roses, hvis I oplever at jeres barn i situationer f.eks. får sagt stop, hvor de ellers kunne være tyet til at bide.

Tak for tilliden

Personalet i Børnehuset Sjællandsbroen